

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κατάντημα νὰ ζητοῦμεν καὶ δεῦτερον γάμον τῶν κληρικῶν!

Ἡ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΘΑ ΑΤΙΜΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ;

Αἱ προειδοποιήσεις τοῦ ἁγ. Ἰουστίνου Πόποβιτς ὅτι, ἐὰν συγκληθῇ Σύνοδος χωρὶς Ἀγιοπνευματικὰς προϋποθέσεις, θὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας πληγὰς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται, πῶς δὲν εἰσακούονται.
Ἡ νέα Σύνοδος θὰ ἀκυρώσῃ καὶ τὴν Ἁγίαν Γραφήν; Μὴ γένοιτο!

Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Ε. Βολουδάκη

Ἡ σχεδιαζομένη ἀπὸ ἐτῶν Πανορθόδοξος Σύνοδος προετοιμάζεται πυρετωδῶς τὰ τελευταῖα δύο χρόνια, παρὰ τὶς θεοπαράδοτες προειδοποιήσεις τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς περὶ τῶν τραυμάτων ποὺ θὰ ἐπιφέρῃ στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μία Σύνοδος Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι, στὴν συντριπτικὴ τους πλειοψηφία εἴτε ὑπηρετοῦν πολιτικὲς σκοπιμότητες, γενόμενοι ὑποχέτρια πολιτικῶν σχεδιασμῶν, εἴτε στεροῦνται καὶ στοιχειώδους ποιμαντικῆς διακρίσεως, θεολογικοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος. Ἦδη, μάλιστα, ἡ Σύνοδος αὕτη προσδιορίσθηκε, γιὰ νὰ διεξαχθῇ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 2016!

Φαίνεται πῶς οἱ προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν ἁγίων Του δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς γιὰ τὰ νεκρωθέντα ἀπὸ τὸν κοσμικὸ θόρυβο ὧτα μας καὶ γι' αὐτὸ περισσότερο βέβαιο εἶναι νὰ περιμένουμε Παγκόσμιο Πόλεμο, παρὰ Πανορθόδοξο Σύνοδο!

Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται «ἡμέρα τῆ ἡμέρα», μὲ τὰ προτεινόμενα πρὸς συζήτησιν θέματα τῆς μελλούσης αὐτῆς συνόδου, τὰ ὅποια, ὄχι μόνο δὲν συμβάλλουν στὴν καλλιέργεια τοῦ ἠθους τῶν χριστιανῶν «πρὸς εὐσέβειαν» ἀλλὰ καὶ παροτρύνουν τοὺς πιστοὺς νὰ ἀρνηθοῦν, ἐκτὸς τῶν Ἁγίων καὶ αὐτὴν τὴν Ἁγία Γραφή!

Ἡ νέα ἀντιεκκλησιαστικὴ πρόταση πρὸς τὴν ἐτοιμαζομένη Σύνοδο μᾶς γνωστοποιήθηκε πρὶν λίγες ἡμέρες, στίς 9 Μαρτίου 2015, μὲ ἄρθρο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε Σεραφεῖμ(Κυκκῶτη) στὸ «Ἀγιορείτικο Βῆμα».

Μὲ τὸ ἄρθρο τοῦ αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος, ἔντεχνα, ὡς ἐκφραστῆς μιᾶς τάχα πολυχρονίου ἀνάγκης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, ἀνασύρει ἄρθρο τοῦ 1920(!) τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλίου, Ἀρχιμ. Μακαρίου Μαχαιριώτη, στὸ ὁποῖο εὐθέως ζητεῖται ἡ ...καθιέρωση(!) δευτέρου Γάμου τῶν Κληρικῶν καὶ ἡ τέλεση Γάμου ἀπὸ τοὺς ἤδη χειροτονηθέντας Κληρικούς!

Τί νὰ πρωτοειπῆ κανεὶς με τέτοιον καταγιισμό ἀντιχριστιανικῶν ἀπόψεων Ὁρθοδόξων Ἱερέων καὶ Ἱεραρχῶν; Μέχρι πρότινος γνωρίζαμε ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔχει γράψει ὅτι μία Πανορθόδοξος Σύνοδος μπορεῖ νὰ ἀκυρώσῃ ἀποφάσεις ἀκόμη καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων(!), παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴ ὁμοφωνία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀνανέωση τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰουστῖνον Πόποβιτς, ὁ ὁποῖος μᾶς προειδοποίησε ὅτι: **«Πᾶσα νέα Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν θὰ εἶναι οὔτε Ἁγία οὔτε Οἰκουμενικὴ οὔτε ὀγδόη, ἐὰν πρωτίστως δὲν δεχθῆ τὰς προγενεστέραις Οἰκουμενικαῖς καὶ ἀσαλεύτους ἀποφάσεις των»!** Τώρα, μὲ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε περὶ δευτέρου γάμου τῶν Κληρικῶν, παρὰ τὴν κατηγορηματικὴν προσταγὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ μέλλουσα Σύνοδος θὰ ἀκυρώσῃ καὶ τὴν Ἁγία Γραφή!

Ἔχουμε ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ φωνὴ μας εἶναι ἰσχυροτάτη καὶ δὲν ἔχει ἐλπίδα νὰ ἀκουσθῆ ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχαις ποὺ σχεδιάζουν τὴν μελλοντικὴν Σύνοδο καί, πολὺ περισσότερο νὰ εἰσακουσθῆ. Ὡστόσο, ἔχουμε χρέος νὰ ὑπενθυμίσουμε στὸ εὐσεβὲς Ὁρθόδοξο Πλήρωμα τὴν Ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς πρὸς τὸν Γάμον καὶ τὴν Ἱερωσύνην, πρὸς καταρτισμὸν τῶν νεωτέρων, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ἐνσυνείδητο Ὁρθόδοξο Πλήρωμα (Κλῆρος καὶ Λαὸς) εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ φανερώσῃ τὴν Κρίσιν τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ἡ Σύνοδος εἶναι Ἁγία ἢ Ληστρική.

Μὲ αὐτὴν, λοιπόν, τὴν προοπτικὴν ἀναπτύσσουμε τὸ θέμα, «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ».

* * *

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας θεωρεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου ὡς τὴν σπουδαιότερη ὑπόθεσιν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐπέλεξε τὴν ἑγγαμὴν ὁδὸν, τὴν σπουδαιότερη μετὰ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Καὶ αὐτό, γιατί ἂν ἡ μοναδικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ σχέση δύο ἑτεροφύλων ἀνθρώπων καλλιεργηθῆ μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, πραγματοποιεῖται ὁ σκοπὸς τοῦ ἐγγάμου ἀνθρώπου, δηλαδὴ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν προσωπικότητά του καὶ νὰ νοιώσῃ, πραγματικὰ καὶ ὄχι μόνον συναισθηματικὰ, ριζωμένος στὸν Θεόν. Γι' αὐτό, τὸ θέμα δευτέρου γάμου τῶν κληρικῶν εἶναι λελυμένο γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ δὲν συζητεῖται. Εἶναι ἱεροσυλία καὶ μόνη ἡ ἀπόπειρα συζητήσεως, ὅταν αὐτὴ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς νέας λύσεως. Τὸ συζητοῦμε -ὅπως προείπαμε- γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀγνοούντων ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ διατρανωθῆ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, ἡχηρὰ καὶ ἐπίσημα, ὅτι ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς

ὁ δεύτερος γάμος τῶν κληρικῶν ὡς ἀντιχριστιανική καὶ βέβηλη πράξις, ὡς αἰτία βαρυτάτου σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν, ὡς «ἔργω» διαφθορά τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καὶ χειραγώγησή τους πρὸς ἀθέτηση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, δεδομένου ὅτι στὸ προκείμενο θέμα δὲν ἔχουμε μόνο τὴ δέσμευση τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀλλὰ καὶ τὴν κατηγορηματικὴ δέσμευση τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅλοι πὼς ὑπάρχουν ὅρια αἰώνια, τὰ ὁποῖα, ἂν τὰ ξεπεράσουμε, βρισκόμαστε «ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ». Καὶ κάτι ἀκόμη πολὺ σημαντικό: Ὅσοι ξεπέρασαν ἢ ἐπιθυμοῦν διακαῶς νὰ ξεπεράσουν τὰ αἰώνια καὶ ἀπαρασάλευτα ὅρια, πὺν ἔθεσε ὁ Θεός, καὶ δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν ἱερωσύνη ἀλλὰ θέλουν νὰ μένουν γαντζωμένοι σ' αὐτὴν καὶ νὰ τὴ συρρικνώνουν στὰ ὅριά τους, αὐτοὶ ἔχουν χάσει πρὶν ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο τὴ λογικὴ καὶ τὴν αἰδῶ τους.

Ὁ μοναδικὸς γάμος εἶναι ἐπιταγὴ τῆς Ἀγ. Γραφῆς

Ὁ ἕνας καὶ μοναδικὸς γάμος τῶν κληρικῶν εἶναι ἐπιταγὴ τῆς Ἁγίας Γραφῆς: «Μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ» πρέπει νὰ εἶναι ὁ κληρικὸς –γράφει ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου– καὶ μάλιστα ὁ κληρικὸς καὶ τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς Ἱερωσύνης, ἐφ' ὅσον προτρέπονται καὶ οἱ Διάκονοι νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν ἐπιταγὴ αὐτή: «Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων» (1 Τιμ., 3, 2-12).

Αὐτὴ ἡ ἐπιταγὴ, λοιπόν, δὲν εἶναι διαπραγματεύσιμη. Δὲν συζητεῖται. Ὅποιος μπορεῖ, τὴν ἀντέχει, ἢ μᾶλλον ὄχι μόνο τὴν ἀντέχει ἀλλὰ ὁ τίμιος καὶ ἀληθινὸς ἄνθρωπος καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἐπιταγὴ θὰ τὴν ἐθέσπιζε, θὰ τὴν ὀριζε στὸν ἑαυτό του, γιατί ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μονοθέσια, ζητάει τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ τὴ μοναδικότητα στὴ σχέση τοῦ γάμου, γιατί μέσα ἀπ' αὐτὴ τὴν μοναδικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ σχέση θὰ ἀσκήση ὁ ἄνθρωπος τὸ ἐρωτικὸ στοιχεῖο τῆς ψυχῆς του, ὥστε αὐτὸ νὰ μπορέση νὰ στραφῆ σωστά καὶ ὀλοκληρωτικὰ στὸν Θεό.

Ὁ ἕνας καὶ μοναδικὸς γάμος τῶν κληρικῶν εἶναι μονόδρομος, γιατί μόνο ὁ πρῶτος γάμος εἶναι μυστήριο. Μόνο ὁ πρῶτος γάμος τελεῖται μέσα στὴ Θεία Λειτουργία καὶ μόνο μὲ τὸν πρῶτο γάμο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ μεταλαμβάνη ἀνεμπόδιστα.

Ὁ δεύτερος γάμος ἀνήκει στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, εἶναι ἔκπτωση, εἶναι παραχώρηση τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ἄνθρωποι πὺν βρίσκονται στὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐξ ἄλλου, γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, λόγω τῆς ἀνωριμότητος πὺν δείχνουν, τελοῦντες δεύτερο γάμο, σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱ. Κανόνες, ἔχουν ἐπιτίμιο.

Ἄν, λοιπόν, ἰσχύση ἡ παραχώρηση τοῦ δευτέρου γάμου ὄχι μόνο γιὰ τοὺς λαϊκοὺς, πὺν δὲν ἔχουν πνευματικὴ ὠριμότητα, ἀλλὰ ἰσχύση καὶ γιὰ τοὺς κληρικούς, τότε πὺν καὶ πότε θὰ ἰσχύση ἡ “ἀκρίβεια” τῆς Ἐκκλησίας μας; «Ἐάν

τὸ φῶς τὸ ἐν ἡμῖν (δηλαδή ἡ ἱερωσύνη) σκότος ἐστὶ (δηλαδή κατάπτωση) τὸ σκότος πόσον»; Θὰ πρέπει, τελικά, νὰ ἀναζητήσουμε τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεείμ, γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν “ἀκρίβεια”; Καὶ ὕστερα, μὲ «τὶ μοῦτρα» θὰ διδάσκουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ μένουν πιστοὶ στὸν πρῶτο γάμο τους, ὅταν οἱ ἴδιοι οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας δὲν τὸν σέβονται;

Ἐκκλησιαστικὴ “οἰκονομία” ἀλλὰ ὄχι... παραοικονομία!

Μὲ βαρεῖα καρδιά ἀναφέρομαι στοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ ὑπὸ συζήτηση θέμα καὶ αὐτὸ γιὰτί, ὅπως προείπαμε, ἡ συζήτηση εἶναι τόσο ἐξωφρενικὴ, τόσο ἐξόφθαλμα ἀντιχριστιανικὴ, πὺ μοιάζει μὲ ἱεροσυλία ὁποιαδήποτε ἀπόπειρα προσκομίσεως θεολογικῶν καὶ πνευματικῶν ἐπιχειρημάτων, γιὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὅμως, τολμῶ νὰ ἀναφερθῶ στὴν ΣΤ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο καὶ ἰδιαίτερος στὰ διακηρυχθέντα στὸν Γ΄ Ἱερὸ Κανόνα της, γιὰτί ἀποδίδουν συνοπτικὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, θέτουν τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας καὶ φράσσουν κάθε ἀνόητο καὶ βέβηλο στόμα.

Καταθέτω τὴν ἐρμηνεία τοῦ Γ΄ Κανόνος στὴν ἀπλούστερη γλῶσσα, ὅπως τὴν συνέταξε ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης:

«Οἱ Πατέρες τῆς παρούσης Συνόδου καὶ τὸ γινόμενον τότε κακὸν διορθούμενοι καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀσφαλιζόμενοι, τὸν παρόντα οἰκονομικὸν Κανόνα ἐξέδωσαν, ἐπειδὴ γὰρ ὁ Βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ καθαρίσουν τοὺς τότε ἱερωμένους ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ἀθέσμων γάμων καὶ παρανόμων, εἰς τοὺς ὁποίους περιέπεσαν. Καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος οἱ τοῦ Ρώμης τοποτηρηταὶ ἐπρότειναν νὰ φυλαχθῇ ἡ ἀκρίβεια τῶν Κανόνων εἰς αὐτούς, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο, οἱ ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοποι ἔλεγον νὰ γένῃ συγκατάβασις καὶ φιλανθρωπία εἰς αὐτούς, αὐτοὶ συγκεράσαντες ὁμοῦ καὶ τὰ δύο, τὴν ἀκρίβειαν, λέγω, μὲ τὴν συγκατάβασιν (καὶ μάλιστα διατὶ πολὺ πλῆθος τῶν τότε ἱερωμένων εἰς τοιοῦτους περιέπεσαν γάμους ἐξ ἀγνοίας), διὰ τὴν παρακάλεσιν τοῦ βασιλέως, ὠρίσαν, ὅτι, ὅσοι μὲν ἱερωμένοι δευτεροῦπανδρευθέντες, ἔμειναν ἀμετανόητοι ἕως τοῦ καιροῦ τῆς Συνόδου ταύτης, καὶ δὲν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς παρανόμους γάμους, οὔτοι νὰ καθαιροῦνται παντελῶς, καὶ λαϊκοὶ νὰ γίνονται. Ὅσοι δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου δίγαμοι ἱερωμένοι, Πρεσβύτεροι δηλαδή, ἢ Διάκονοι, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ἡ Σύνοδος μετενόησαν καὶ ἐχώρισαν ἀπὸ λόγου των τὸν παράνομον γάμον αὐτόν, ἢ καὶ μὲ τὸ νὰ ἀπέθαναν αἱ δευτέραι γυναῖκες των, ἐπεστράφησαν εἰς σωφροσύνην καὶ μετάνοιαν, οὔτοι, λέγω, ἐκρίθη εὐλογον νὰ παύουσι μὲν ἀπὸ τοῦ νὰ ἱερουργῶσι τὰ τῆς ἱερωσύνης ἕως εἰς ἓνα διωρισμένον καιροῦ διάστημα, νὰ μετέχουσι δὲ τὴν ἔξω τοῦ βήματος τιμὴν τῆς μετὰ τῶν ἱερωμένων καθέδρας καὶ στάσεως, προσκλαίοντες εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ συγχωρηθῇ τὸ ἐξ ἀγνοίας αὐτῶν ἀνόμημα, καὶ μηδένα εὐλογοῦντες. Διότι δὲν εἶναι πρέπον νὰ δίδῃ εὐλογίαν εἰς ἄλλους

ἐκεῖνος πού χρεωστεῖ νὰ ἰατρεύῃ διὰ μετανοίας τὰς πληγὰς τῆς ψυχῆς του... Πλὴν τοῦτο νὰ γένη ἀφ' οὗ χωρίσουν τὰ παράνομα συνοικέσια». (Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1970, σελ. 222)

Τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι σαφές: Οἰκονομεῖ τοὺς κληρικούς οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἄγνοια προχώρησαν σὲ δεύτερο γάμο, νὰ διατηρήσουν τὴν Ἱερωσύνη τους μετὰ ἀπὸ ἐπιτίμιο καὶ μετάνοια, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητη, ὅμως, προϋπόθεση νὰ χωρίσουν ἀπὸ τὸν ἄθεσμο δεύτερο γάμο τους. Καὶ αὐτὰ, βεβαίως, ἴσχυσαν κατὰ τὸ παρελθόν, γιὰ νὰ οἰκονομήσουν τοὺς πρὸ τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐξ ἀγνοίας παρεκτραπέντας κληρικούς. Σὲ καμμιά περίπτωση δὲν ἰσχύουν σήμερα καὶ μάλιστα σὲ κληρικούς, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο ἄγνοια τοῦ πράγματος δὲν ἔχουν, ἀλλὰ ἀνερευθρίαστα, χωρὶς τσίπα καὶ στοιχειώδη φιλοτιμία γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ πού προκαλοῦν στοὺς πιστοὺς, διεκδικοῦν σὰν ἀναφαίρετο καὶ ἀπόλυτα δίκαιο αἴτημά τους τὸν ἄθεσμο δεύτερο γάμο!

Οἱ κληρικοὶ αὐτοὶ ἔχουν τὸ... κουράγιο(!) νὰ ὑψώνουν σὰν σημαία ἓνα ἐπιχείρημα–κουρέλι: «Ἐμεῖς δὲν ἐπιλέξαμε νὰ γίνουμε ἄγαμοι κληρικοί. Βρεθήκαμε στὴ θέση τοῦ ἀγάμου εἴτε λόγῳ χηρείας, εἴτε γιατί μᾶς ἐγκατέλειψε ἡ γυναῖκα μας». Καί, λοιπόν; Τί πρέπει νὰ γίνῃ; Νὰ συρρικνωθῇ ἡ Ἱερωσύνη στὰ μέτρα ἑνὸς ἀνθρώπου πού δὲν ἔχει τὴν πνευματικὴ λεβεντιὰ οὔτε ἑνὸς ἀπλοῦ εὐσεβοῦς λαϊκοῦ γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ στὸν ἑαυτό του –προτοῦ ἀκόμη γίνῃ κληρικὸς– ὅτι γι' αὐτὸν ὁ γάμος θὰ κλείσῃ ὀριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα μὲ τὴν πρώτη του γυναῖκα;

Τί εἶδους ἀγάπη εἶναι αὐτὴ πού εἶχε στὴν πρώτη του γυναῖκα ὥστε μὲ τὸ θάνατό της νομίζει ὅτι ὅλα τέλειωσαν μεταξύ τους; Ἰσχύει τελικὰ καὶ ἐδῶ τὸ «ὁ γαῖδαρος ἐψόφησε τέρμα ἢ κολυγιά μας»; Ὁ γάμος δὲν εἶναι Μυστήριον; Τὸ Μυστήριον τελειώνει μὲ τὸ θάνατον; Αὐτὰ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας ἢ ἐμεῖς καταντήσαμε τὴν Ἐκκλησία μας συντεχνία τοῦ χειρίστου εἶδους μὲ κανόνες καὶ ρυθμίσεις ἀνθρώπων πολὺ χαμηλῆς πνευματικῆς ὑποστάθμης;

Ὅσο γιὰ κείνους πού χώρισαν τί νὰ εἰποῦμε; Ζητοῦν καὶ τὰ ρέστα ἀνθρώποι πού προχώρησαν στὸ γάμο τους χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ποιὸν ἀνθρώπο νυμφεύονται ἢ χωρὶς διάθεση ἐκ μέρους τους νὰ προσεγγίσουν ψυχικὰ τὴν γυναῖκα μὲ τὴν ὁποία συνέδεσαν τὴν ζωὴ τους ἢ χωρὶς διάθεση ἐκ μέρους τους νὰ ἀλλάξουν κάτι ἀπὸ τὸν κακὸ ἑαυτό τους. Ζητοῦν τὰ ρέστα (δηλαδή δεύτερο γάμο) ἀνθρώποι πού δὲν διάβασαν ποτὲ ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ κριτήρια γιὰ νὰ ἐπιλεγῇ κάποιος ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ νὰ «προϊσταται καλῶς τοῦ ἰδίου οἴκου»!

Ἡ λύση ὑπάρχει. Ὅποιος ἀπὸ μᾶς –δὲν ἐξαιρῶ τὸν ἑαυτό μου γιατί καὶ ἐγὼ αὖριο μπορεῖ νὰ παραφρονήσω– δὲν ἔχει τὰ κότσια νὰ ἀνταποκριθῇ στοιχειωδῶς στὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ἱερωσύνης (γιατί τὸ θέμα πού συζητοῦμε ὑπάγεται στὰ στοιχειώδη), τότε πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ποίμνιο δὲν τὸν χρειάζονται.

Ὁ κόσμος δὲν χρειάζεται ρασοφοροῦντες ἀνθρώπους ἀλλὰ ποιμένες, διδασκάλους, παραδείγματα. Ἄν δὲν μπορούμε, ἄς ἀφήσουμε τὴν Ἱερωσύνη, γιατί ὁ ἕνας καὶ μοναδικὸς γάμος καὶ τὸ ἂν μπορούμε νὰ τὸν βαστάσουμε σωστὰ εἶναι πολὺ μικρὸ κριτήριον γιὰ τὸ ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ χειροτονηθοῦμε Ἱερεῖς.

Ὡς πρὸς τὸ βιοποριστικὸ πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων ποὺ συζητοῦμε, ἐφ' ὅσον προτιμήσουν νὰ ἀφήσουν τὴν Ἱερωσύνη ἀντὶ τὸν δεῦτερον γάμον, αὐτὸ, καὶ μόνο αὐτὸ, ἄς γίνῃ ἀντικείμενον μελέτης τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ πιστεύουμε πὺς ἔχει τὸν τρόπο ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα γιὰ νὰ τὸ λύσῃ.

* * *

Ἄν, τελικὰ, ἡ μέλλουσα Σύνοδος υἱοθετήσῃ εἰσηγήσεις, ὅπως αὐτὲς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε Σεραφείμ καὶ θεσμοθετήσῃ ἄθεσμα, ἀτιμάζοντας τὸν Γάμον καὶ ἀθετώντας τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν Ἁγία Γραφή, τότε θὰ ἔχη τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα ποὺ προέβλεψε ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς: «**Σχίσματα καὶ αἱρέσεις καὶ διαφόρους ἄλλας συμφοράς. Αὐτὸ εἶναι ἡ βαθεῖα μου αἴσθησις καὶ πλήρης ὀδύνης ἐπίγνωσις** »!

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» φ.2062 (20-3-2015)